

دولت نظامی ازهاری طبل تو خالی بود

۸ دی ۱۳۹۴ ساعت ۱۷:۱۰

ازهاری در سال ۱۳۴۵ نماینده نظامی ایران در گروه نمایندگان پیمان نظامی سنتو بود، به مدت دو سال از ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۰ جانشین رئیس ستاد بزرگ ارتشتاران شد و از ۱۳۵۰ به مدت شش سال با درجه ارتشبدی به ریاست این ستاد منصوب شد.

ازهاری چون دیگر رجال پهلوی انقلاب را باور نداشت چنانچه در مجلس سنا اظهار داشت که سر و صدای شب‌های تهران واقعی نیست و نوار است این اظهارات را مردم در تظاهرات پاسخ دادند: « ازهاری بیچاره بازم بگو نواره، نوار که پا نداره ». به گزارش خبرنگار تاریخ، غلامرضا ازهاری در سال ۱۳۲۸ ش. در شیراز متولد شد. پس از طی تحصیلات ابتدایی و متوسطه در سال ۱۳۱۲ به دانشکده افسری راه یافت. یک سال بعد با درجه ستوان دومی وارد ارتش شاهنشاهی شد و در ۱۳۱۶ با ارتقا به درجه سرهنگی به معاونت فرماندهی دژبان مرکز منصوب شد. ازهاری در ۱۳۲۸ برای گذراندن یک دوره آموزش عالی به آمریکا اعزام شد پس از بازگشت در سال ۱۳۳۰ دوره یک ساله فرماندهی ستاد را در دانشگاه جنگ طی کرد و به درجه سرتیپی ارتقا یافت. با شکست دولت‌های متعدد در مقابله با انقلاب، محمدرضا شاه تصمیم گرفت با انتصاب یک نظامی به ریاست دولت جریان انقلاب را متوقف کند به همین منظور ارتشبد غلامرضا ازهاری را برگزید نخست وزیر جدید در ۱۵ آبان ۱۳۵۷ منصوب شد و همان روز کابینه نظامی خود را معرفی کرد. در این دولت غلامعلی اویسی به سرپرستی وزارت کار و امور اجتماعی، سپهبد امیرحسین ربیعی به سرپرستی وزارت مسکن و شهرسازی و ارتشبد قره باغی به وزارت کشور منصوب شدند از اقدامات دولت نظامی ازهاری دستیگری نویسندگان جرائد و مطبوعات، بازداشت دولتمردانی چون ارتشبد نعمت‌الله نصیری منوچهر آزمون، عبدالعظیم ولیان، داریوش همایون غلامرضا نیک پی، امیرعباس هویدا بود.

ازهاری از سرگرد انصاری وابسته نظامی ایران در پاکستان دعوت کرد تا برای بازجویی از افراد فوق به ایران بازگردد. او همچنین برای سرکوب انقلاب در شهرستانها چند نظامی را به استانداری خراسان، کرمانشاه و آذربایجان غربی منصوب کرد ولی این تلاش‌ها مثمر ثمر نبود. دو سال بعد مجدداً برای طی دوره کوتاه مدت عالی ستاد به امریکا رفت او در سال ۱۳۳۶ به فرماندهی گردان ۱۱ پیاده نظام و در ۱۳۳۸ به فرماندهی دانشکده جنگ منصوب شد. پس از چندی در ۱۳۴۱ به ستاد فرماندهی نیروی زمینی منتقل شد و سال بعد به فرماندهی ارتش یکم ارتقا یافت.

ازهاری در سال ۱۳۴۵ نماینده نظامی ایران در گروه نمایندگان پیمان نظامی سنتو بود، به مدت دو سال از ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۰ جانشین رئیس ستاد بزرگ ارتشتاران شد و از ۱۳۵۰ به مدت شش سال با درجه ارتشبدی به ریاست این ستاد منصوب شد. ازهاری چون دیگر رجال پهلوی انقلاب را باور نداشت چنانچه در ۱۵ آذر ۱۳۵۷ در مجلس سنا اظهار داشت که سر و صدای شب‌های تهران واقعی نیست بلکه صدای نوار است این اظهار او را مردم در تظاهرات بعدی با این شعار پاسخ دادند: « ازهاری بیچاره بازم

بگو نواره، نوار که پا نداره». بی ثمر ماندن تلاش‌های دولت نظامی منجر به تمایل از هاری برای برکناری از این پست حساس شد و سرانجام با این عنوان که سگته کرده و بیمار است از نخست وزیری کناره گرفت و بلافاصله کشور را ترک و به امریکا رفت. او در واشنگتن اقامت کرد و با هژبر یزدانی در تاسیس بانکی در کاستاریکا همکاری کرد، ولی فعالیت سیاسی نداشت. غلامرضا از هاری در آبان ۱۳۸۰ در ایالات متحده امریکا درگذشت. او در طول خدمت نظامی مدالهای متعددی مانند نشان درجه یک و دو همایون، نشان لیاقت، افتخار، خدمت، کوشش، ورزش، سپاس، پاس و بیست و هشت مرداد و یک نشان از سنتو دریافت کرد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۰۸۶۱/دولت-نظامی-دولت-۲۰۸۶۱>